ΕΤΟΣ Α' — Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 3 Δεκεμβρίου 1905. — ΑΡΙΘ 36.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι : Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστόλιον.

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Αὔριον ἐν τῷ « Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ » ἐξακολούθησις περὶ Σοσιαλισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ—ὥραν 6 1]2 μ. μ.—Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Η Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΑΝΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ;

Ὁ Σημαιοφόρος τῆς σανιδοκρατίας ἔπεσε! μία συγερὰ δολοφονία τὸν ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργικῆς ἕδρας καὶ μία δουλικὴ καὶ κωμικὴ πολιτικὴ τὸν ἔρριψε εἰς τὸν λάκκον τῆς περιφρονήσεως τῶν ἠμιγύμνων ὀπαδῶν του.

Τάλαινα Ἑλλάς !

Τίς ποτε ἤλπιζεν ὅτι ἐκεῖνα ἐκ τῶν τέκνων Σου τὰ ὁποῖα ἐφημίζοντο ὡς τὰ μᾶλλον ἀγέρωχα καὶ ὑπερήφανα θὰ ἐρυμουλκοῦντο ὑπὸ *προσκαίρου* ἀρχῆς τόσον ὥστε ἵνα μὲν ἀνέλθωσιν ἐπ' αὐτῆς νὰ λησμονῶσι πᾶσαν ἀξιοπρέπειαν ἀτομικὴν καὶ πολιτικὴν καὶ νὰ συνθηκολογῶσιν ἀπορρίπτοντες τὰς ἰδίας ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις ἃς ἐπὶ τριακονταετίαν ἐπηγγέλθησαν, ἵνα δὲ διατηρήσωσι ταύτην 'σὰν φρενήρεις νὰ ἀνέρχωνται νύκτωρ τὰς κλίμακας τῶν ξενοδοχείων τῆς Πρωτευούσης ἐκλιπαροῦντες τὰ ψυχία τῆς εὐναίας τῶν μέχρι τῆς χθὲς πειθηνίων βουλευτῶν ;

Τίς ποτε ἤλπιζε νὰ ἴδῃ, τὸν ἄλλοτέ ποτε τινάσοντα τὴν χαίτην του Ράλλην τὸν ὀνομαστὸν τοῦ ὁποίου ὁ *μυκηθμὸς* ἐτάρασσε τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας ἔκαμνε νὰ κτυπῶσιν ἐξ ὑπερηφανείας καὶ ἐλπίδος, οὐτιδανὸν καὶ ἕρποντα ;

Τίς ποτε, λέγομεν, ἤλπιζε νὰ ἴδῃ μεταβαλλόμενον τὸν *Λέοντα* τῆς Ἀττικῆς εἰς *κῦνα* δειλὸν λείχοντα διὰ τῆς γλώσσης του τὸ ἄκρον τοῦ ὑποδήματος ἐκείνων οὓς μέχρι τῆς χθὲς ὑπὸ τὴν πτέρναν του πιέζων ἔκαμνε νὰ στενώσιν ;

O tempora o mores !

Δυστυχισμένη Μάνα τῶν μεγάλων χαρακτήρων κα τῶν χαλυβδίνων θελήσεων οἵαν τύχην Σοὶ ἐπεφύλασεν ὁ χρόνος ! οἱ πρῶτοι τῶν πολιτῶν Σου νὰ εἶνε οἱ ἔσχατοι τῶν *κολάκων* καὶ οἱ μικροπρεπέστατοι τῶν *πολιτικῶν* !

Ἄ ! Ἑλλὰς ἦσαι πλοῖον χωρὶς πηδάλιον κλιδωνιζόμενον ἐν μέσῳ φοβερᾶς τρικυμίας *ἀχρείων* καὶ *δούλων!* ἔγινες κατοικία ὠδίνων καὶ θλίψεων ! Σὺ ἡ Βασίλισσα τῶν Λαῶν ἦσαι σήμερον ἡ *παιδίσκη* μὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν τιμὴν τῆς ὁποίας κορρενύοντες τὰ πάθη καὶ τὰς ὀρέξεις των οἱ αὐλοκόλακες καὶ οἱ Πολιτικοί Σου Σὲ μετέβαλλον εἰς *ἀκατανόμαστον καταγώγιον* !

Ὦ ! καταραμένη φιλαρχία, ποῦ ἡ ἀχόρταγός Σου πεῖνα σὲ κάμνει νὰ καταβροχθίζῃς ἀπονότερον τῆς λυκαίνης τὰ θύματά Σου, θὰ ἀρκεσθῇς ἕως ἐδῶ ;

Ὦ ! Ἀρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καὶ Πρωθυπουργοὶ τῆς αὔριον ἡ κοιλία τοῦ ἀγρίου τούτου θηρίου ἔχει προωρίσει καὶ Σᾶς μεταξὺ τῶν θυμάτων της ;

Οἱ θρόμβοι τοῦ ἱδρῶτος ὅστις περιρρέει τὸ ὡραῖον καὶ ὠχρὸν τῆς γλυκείας μας Ἑλλάδος μέτωπον δὲν θὰ συγκινήσουν τὰς καρδίας Σας καὶ δὲν θὰ ἐξεγείρουν τὰς συνειδήσεις Σας ἵνα ἀλλάσσοντες τὴν δουλικὴν καὶ ἀνάρμοστον πολιτικὴν ὑψωθῆτε ὑπεράνω τῶν παθῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων πατάσοντες καὶ ποδοπατοῦντες πᾶν ὅτι ἀντιτάσεται εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀνύψωσιν Πατρίδος καὶ Λαοῦ ;

Ὦ Ἥλιε τῆς Ἑλλάδος αἱ ἀκτῖνες Σου λοιπὸν δὲν εἶναι ἐλπὶς νὰ θερμάνουν καὶ πάλιν τὰ ψυχρὰ ὡς τὸ μάρμαρον στήθη τῶν μεγάλων τῆς Πατρίδος ἀνδρῶν καὶ νὰ ὑποκαύσουν τὸ ἅγιον τῆς *αὐταπαρνήσεως* καὶ τῆς *μεγαλουργίας* αἴσθημα πρὸ τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος τῶν ὁποίων νὰ ταπεινωθῇ πᾶς ἐχθρός, εἴτε *φιλαρχία*, εἴτε *ἐγωϊσμός*, εἴτε *κόμμα*, εἴτε *βασιλεύς*, εἴτε *αὐλικός*, εἴτε *βουλευτὴς* καλεῖται οὗτος ;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ5.Φ4.0014.0035

Ἐλπίσωμεν ὅτι, ὅτι ἐπεσώρευσαν αἱ μαῦραι ἡμέραι τῆς χθὲς, ὅτι ἐπέφερε τὸ ἀπαίσιον παρελθὸν τεσσαράκοντα χρόνων *ἀτομισμοῦ, ὀνείδους, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς* δουλείας, θὰ τὸ ἐπανορθώσῃ ἡ *αὔριον*.

Καὶ ὁ μέλλων νὰ καθήσῃ ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶναι ἆράγε ὁ *ἄνθρωπος* τοῦ *λευκοῦ μέλλοντος* ἢ ὁ ἐλεεινὸς *διάδοχος* τοῦ *μελανοῦ παρελθόντος ;*

Ἴδωμεν.

Ο ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΚΑΙ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΕΡΑΝΟΣ.

Δύο περίπου παρῆλθον μῆνες ἀφ' ὅτου ἐκ τοῦ «Ἀναγνωστηρίου» φωνὴ ἠγέρθη ὑπὲρ τῶν τυραννουμένων καὶ σφαζομένων Μακεδόνων, τόσος ἐπέρασε χρόνος ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Λαὸς Κεφαλληνίας ἐν τῷ «Ἀναγνωστηρίῳ» συνελθὼν ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Γεράσιμον Τραυλὸν ἰδιοκτήτην, Λοῦκα Νιφορᾶτον ἰατρὸν, Σπυρίδωνα Πεταλᾶν μηχανικὸν καὶ Εὐαγγελινὸν Ἀντωνᾶτον διδάσκαλον ἥτις παρεκλήθη νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Στῳ Δαμασκηνῷ καὶ τοῖς κ. κ. Πλάτωνι Βέγια μεγαλεμπόρῳ, Νικολάῳ Βαλσαμάκῃ δικηγόρῳ, Σπυρίδωνι Κοσμετάτῳ Δημάρχῳ, Εὐαγγέλῳ Μαυρογένῃ λιμενάρχῃ καὶ Γεωργίῳ Χοϊδᾷ γυμνασιάρχῃ, ἵνα παρακαλέσῃ τούτους ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαοῦ ὅπως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, προβῶσιν εἰς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων.

Τῷὄντι δὲ ἐγένοντο ταῦτα καὶ οἱ ἀνώτέρω κύριοι ἐδέχθησαν νὰ συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ εὐγενεστάτου τούτου σκοποῦ.

Δυστυχῶς ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ αἱ μικροφιλοτιμίαι ἠμπόδισαν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐρράνου τούτου.

Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ Στος ἔλαβεν ἔγγραφον παρ' ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις συσταθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου προεδρευομένης, δι' οὗ παρεκελεύετο νὰ προβῇ εἰς ἔρανον ὑπὲρ τῶν Ἀδριανουπολιτῶν.

Ὁ Στος κατόπιν τοῦ ἐγγράφου τούτου εἰδοποίησε τὸν κ. Νομάρχην παρακαλῶν τοῦτον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ὁ δὲ Νομάρχης ἐγγράφως ἠρνήθη ἐπὶ τῇ *αἰτίᾳ* ὅτι *αὐτὸς* εἶνε ὁ *ἄρχων* ! τοῦ Νομοῦ καὶ ἐπομένως εἰς *αὐτὸν* ἀπευθύνεται τὸ Ὑπουργεῖον κτλ. κτλ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο παρηκολούθησεν ἄλλο ἐκ μέρους τοῦ Στου καὶ τοῦτο ἕτερον, οὕτως ὥστε ὁ μὲν ἔρανος μετεβλήθη εἰς σωρείαν ἐγγράφων περὶ *ὄνου σκιᾶς* ἀναφερομένων, οἱ δὲ Ἀδριανουπολῖται ἐπλήρωσαν τὰς *ματαιοδοξίας* τοῦ ἄρχοντος τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἄρχοντος τῆς πολιτείας:

Τὸ δὲ χείριστον εἶνε ὅτι ἕνεκα τῆς αἰτίας ταύτης ἐματαιώθη καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων ἔρανος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ μὲν Λαὸς Κεφαλληνίας καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ ἔδειξαν ἐνδιαφέρον τόσον θερμὸν καὶ τόσον εἰλικρινὲς, οἱ δὲ προαναφερθέντες μεγαλόσχημοι *κύριοι* τόσον *ἐγωϊσμὸν* καὶ *ἀδιαφορίαν !*

Ἤδη ἐρωτῶμεν·

Μετὰ τὴν ὑπενθύμησίν μας ταύτην, ὦ μεγαλόσχημοι, θ' ἀναγνωρίσητε τὸ λᾶθος Σας καὶ θὰ ἐπανορθώσητε τὸ ἀδίκημα οὗτινος ἐγίνατε αἰτία ἐναντίον ἀδελφῶν πασχόντων καὶ ἐν δειναῖς εὑρισκομένων περιστάσεσιν ; καὶ θὰ προσπαθήσητε ἆραγε νὰ φέρητε εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο ἐκπληροῦντες τὸν διακαῆ πόθον τοῦ Λαοῦ Κεφαλληνίας ;

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν νομίζετε ὅτι Σεῖς εἶσθε οἱ αἴτιοι οἵτινες ἑκάστοτε διὰ τῆς ἀδιαφορίας Σας καὶ τῶν πεισμάτων Σας ἀναγκάζετε τὸν Λαὸν νὰ διαμαρτύρηται ἐν σώματι καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ συλλαλητηρίων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ *Πατρὶς* καὶ ἡ *Συνείδησις* καὶ τὸ *καθῆκον* ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιβάλωσι ; Ἴδωμεν :

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Λαὸς ἂς γνωρίζει ὅτι ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ὅτι ἅπαξ ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε ὡς πρὸς τοῦτο δὲ ἔχει δικαίωμα νὰ μεταχειρισθῇ πᾶν μέσον μὴ συμφωνοῦν μὲν μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν *μεγαλοσχήμων* συμφωνοῦν ὅμως μὲ τὴν οὐσίαν τοῦ Συντάγματος, τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Κεφαλλήνων !

Πρὸς τὸ παρὸν ταῦτα :

ΤΑ ΒΡΩΜΕΡΑ ΕΡΓΑ.

Ὡς πληροφορούμεθα ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία τῆς περατώσεως τῶν ἔργων τῆς προκυμαιας ἥτις μέχρι τοῦδε ὑπῆρξεν ἀρκετὰ λαβυρινθώδης καὶ λοιμώδης καὶ ἐκ τῆς ὁποίας κυρίως δύο σπουδαῖα προέκυψαν γεγονότα, ἡ ἁρπαγὴ 200,000 δραχμῶν ἀνοχῇ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου εἰς ὠφέλειαν ἑνὸς Ἐργολάβου εἰς ὃν φίλα ἐφρόνει ἡ Κυβέρνησις αὕτη, καὶ ὁ Τ ύ φ ο ς, ἡ εὐφλογιὰ καὶ ἡ διφθερῖτις καὶ οἱ μολυσματικοὶ πυρετοὶ ἅτινα, αἰτίᾳ τῶν, διὰ τὸ ἔργον τοῦτο τοποθετημένων ἐν τῇ παραλίᾳ, ὀγκολίθων οἵτινες μετεβλήθησαν εἰς πλουσίους ἀποπάτους, θανατηφόρα ἐνέσκυψαν εἰς τοὺς μεγαθύμους ἀστοὺς ἢ μᾶλλον ἀ σ κ ο ῦ ς τοῦ Ἄστεως Ἀργοστολίου :

Ἐν τούτοις ἂς ἴδωμεν μήπως ἀφ' ἑνὸς (διότι πλησιάζουν ἐκλογαὶ) διὰ νὰ γίνουν τὰ ἀπαραίτητα ῥουσφέτια τῶν ἐργολάβων δαπανηθῶσι πενταπλάσια τῶν ὅσων δεῖ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἂς ἴδωμεν μήπως, κανένας γ ε ν ε ι ο φ ό ρ ο ς εἰ καὶ ξ υ ρ ι σ μ έ ν ο ς ἀργολάβος ἀγανακτῶν διότι δὲν συμπεριελήφθη ὡς μεριδιοῦχος εἰς τὸ ἔργον, ἐμποδίσῃ διὰ τῶν συνήθων μέσων τὴν ἐξακολούθησιν καὶ τοιουτοτρόπως μείνουν καὶ πάλιν αἱ ἀναίσθητοι μ ῦ τ α ι τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων κατοικιδίων ζώων τοῦ Ἀργοστολίου ὑπὸ τὸ μεθυστικὸν ἄρωμα τῶν ἐ λ έ φ ἐργολάβων καὶ Βουλευτῶν: ἀποπάτων τῆς παραλίας.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ καλλίτερον ποῦ ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὁ Λαὸς Ἀργοστολίου εἶνε τὸ νὰ συνέλθῃ καὶ διὰ τῆς βίας νὰ ὑποχρεώσῃ πάντας τούς τε ἁρμοδίους καὶ ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε ἀναμεμιγμένους εἰς τὴν μ υ ρ ί ζ ο υ σαν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἵνα ἰ δ ί α ι ς χ ε ρ σ ὶ ν παστρέψωσι τὰ βρωμερὰ καὶ θανατηφόρα ἔργα των.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

30,000 ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ.

Ἐστάλησαν κατόπιν ἐπιστολῆς τοῦ Δημάρχου κ. Κοσμετάτου πρὸς περίλθαψιν τῶν πτωχῶν εὐφλογιόντων ὅλης τῆς Νήσου.

Εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ κ. Δήμαρχος διότι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἰργάσθη μετὰ προθυμίας καὶ κρίσεως ἧς τὸ ἀποτέλεσμα θὰ φέρῃ τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστείας Λαοῦ καὶ Πασχόντων :

Περὶ τῆς ταχυτέρας καὶ καταλληλοτέρας διαθέσεως τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ἤρξαντο ἤδη παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου αἱ προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι.

Ἑνὸς δὲ προσέτι εἶναι ἀνάγκη ἵνα τὸ ἔργον τοῦτο μὴ σκιασθῇ ὑπὸ νεφέλης τινὸς μέχρι τέλους ! τοῦ ἑξῆς :

Ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν Πασχόντων βοηθήμασιν δέον νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν οὔτε ἡ καταγωγὴ τῶν ἀσθενῶν (οἱ καταγόμενοι ἀπὸ εὐγενεῖς ἢ πλουσίους νὰ τεθῶσιν ἐν ἴσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς κατωτέραν μοῖραν ἀπὸ τοὺς καταγομένους ἀπὸ ἀσήμους ἢ πτωχοὺς) οὔτε ἡ φ ι λ ί α, οὔτε τὸ κ ό μ μ α οὔτε ἡ ε ὐ π ι σ τ ε ί α καὶ ἡ ἐ π ι π ο λ α ι ό τ η ς ! τοῦτο δὲ τὸ γράφομεν καίτοι τὸ θεωροῦμεν σχεδὸν περιττὸν διότι εἴμεθα σχεδὸν βέβαιοι ὅτι πρὶν τὸ σκεφθῶμεν ἡμεῖς τὸ ἐσκέφθησαν οἱ ἁρμόδιοι, ἐφ' ᾧ καὶ τοὺς συγχαίρομεν ἐκ τῶν προτέρων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Πρὸς πάντας τοὺς συμμερισθέντας τὴν θλῖψιν μου καὶ συνοδεύσαντες τοὺς προσφιλεστάτους νεκρούς μου ἐκφράζω τὴν ἄπειρον καὶ εἰλικρινῆ μου εὐγνωμοσύνην, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς καὶ ἀγαπητοὺς συναδέλφους μου εἰς οὓς ἡ ἐμοὶ ὑποχρέωσις θὰ εἶναι αἰωνία.

Σπυρίδων Ἀγγελᾶτος
Ἱεροψάλτης.

Η ΕΥΦΛΟΓΙΑ.

Δυστυχῶς εἰς ὅλην τὴν Κεφαλληνίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν πόλιν μας ἐνέσκηψαν αἱ δέκα πληγαὶ τοῦ Φαραῶ, ἐὰν δὲ σωθῇ τις ἀπὸ τὴν εὐφλογιὰ εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν τῦφον ἢ τὰ διαφόρων εἰδῶν μολυσματικὰ νοσήματα.

Εἰς τὰς τοιαύτας κρισίμους περιστάσεις ὀφείλουσιν πάντες οἱ πολῖται ἕκαστος δι' ὧν ἔχει δυνάμεων νὰ γίνῃ ἀρωγὸς ὅπως ἀντιδράσῃ κατὰ τοῦ ἀπειλοῦντος κινδύνου.

Ἰδίως ὅμως ὀφείλουσιν νὰ φανῶσιν ὠφέλιμοι οἱ ἰσχυροὶ καὶ οἱ πλούσιοι οἵτινες δύνανται ὡς ἐκ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔτυχε νὰ διαθέτωσιν.

Τώρα ὡς πρὸς μὲν τοὺς πλουσίους καὶ δὴ τοῦ Ἀργοστολίου δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐκφράσωμεν παράπονα διότι οὔτε ἡ φωνὴ τοῦ κινδύνου οὔτε ἡ φωνὴ τῶν πασχόντων πτωχῶν οὔτε ἡ φωνὴ τῆς «Ἀναστάσεως» ἠδυνήθησαν νὰ παρορμίσωσι τοὺς εὐτυχεῖς ἀλλὰ καὶ σκληροὺς τούτους θνητοὺς εἰς τὸ νὰ ἐλαφρώσωσι κατὰ ἓν χάλκινον κερμάτιον τὰ πλούσια βαλάντιά των καὶ νὰ δώσωσι ἓν ψίχαλον ἐκ τῆς πλουσίας τραπέζης των :

Ὡς πρὸς δὲ τὰς εὐγενεῖς δεσποίνας, Ἀναστασίου Κοντομιχάλου, Γεωργίου Ι. Ἰγγλέση, Σπ. Φ. Κοσμετάτου Γ. Μαράτου καὶ Ἰακώβου Τοὺλ αἵτινες κατενοήσαν τέλος πάντων ὅτι ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος δὲν εἶνε μόνον ἡ τ ε λ ε ι ό τ η ς τῆς ἐνδυμασίας καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ, ἀλλ' ὅτι οὗτος φεύγει ἐκ τοῦ στενοῦ ἐπιπέδου ἐφ' οὗ ἕως σήμερον ἐβάδιζε ποιῶν ἤδη ἅλματα ἐπὶ ἐπιπέδου παραλλήλου πρὸς ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποίου βαδίζει νῦν ὁ ἀνὴρ ἐκφράζομεν τὰ συγχαρητήριά μας.

Εἰς τὴν σκέψιν δὲ ταύτην ὑπείκουσαι αἱ ἀνωτέρω δέσποιναι ἀποτελέσασαι ἐπιτροπὴν συνέλεξαν 1200 δραχμὰς καὶ ἀρκετὰ ἐνδύματα πρὸς περίθαλψιν τῶν πασχόντων, δι' ὅπερ εἰσὶν ἄξιαι παντὸς ἐπαίνου.

Ἐκεῖνος ὅμως ὅστις ἰδιαιτέρως κατέστη ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Κεφαλλήνων εἶναι ὁ δόκτωρ Λοῦκας Νιφοράτος ὅστις, τόσους κόπους κατέβαλλεν καὶ τόσην αὐταπάρνησιν ἔδειξεν ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον ὥστε κατὰ τὴν γνώμην μας εἶνε ἄξιος νὰ ὀνομασθῇ «Ἰατρὸς μεγάθυμος καὶ ἄνθρωπος ἀτρόμητος».

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΙΩΝ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Πουριτανὸς καὶ Ἀντιφάσκων.

Ἀντιφ.— Τοῦ τάπες λοιπὸν ὅπως ἔπρεπε κι' ὅπως τ' ἄξιζε ἔ ;

Πουρ.— «οὐ παντὸς ἐκπλεῖν ἀπὸ μελανοδοχεῖον !»

Ἀντιφ.— Βέβαια ἀκοῦς νὰ βγαίνῃ ἔτσι δὰ μὲ ἰταμότητα καὶ αὐθάδεια μέσαθε ἀπὸ τὸ μελανοδοχεῖον, πῶς διάολο τὰ καταφέρνει, μὰ τὸν χωράει κοτζάμου διάολο ἕνα δὰ καλαμάρι τόσο μικρὸ, μἀκειὸ μόλις χωράει ἐμᾶς τὸ ἀνώνυμον δοχεῖον μας ποῦ εἶνε πρώτης τάξεως μεγέθους καὶ ὑλικοῦ: Καὶ τί ἄλλο τοῦ λές ;

Πουρ.— Τοῦ λέω πῶς ἔκλεψε τὰ μπαστούνια τοῦ Οὐγκὼ καὶ πῶς ὁ ἀτμὸς πρὶν ἀνακαλυφθῇ ἤτανε ἄγνωστος !

Ἀντιφ.— Γέ-ε-ε ! καὶ μονάχος σου τὴν ἔκαμες αὐτὴν τὴν σκέψιν ; μωρὲ τὸ θηρίο ! οὔ . ! οὔ . !

Πουρ.— Στάσου ντὲ τοῦ λέω καὶ ἄλλα, τοῦ λέω πῶς ὁ Γαλιλαῖος πρὶν γεννηθῇ ἤτανε ἄγνωστος !

Ἀντιφ.— Μωρὲ τί μοῦ λές ! ἄ ! μαὐτὸ εἶνε πρᾶμμα οὔρ-φ ὤρ-φ ζήτω ὁ Πουρ-ιτ-ἀνὸς, ὤ ! ὤ ! χά ! ὀρὲ-ὲ-χαάα.α.

Πουρ.— Καὶ τί ἄλλο ἀκόμα, ἄκουε: ὅπως αὔριο ποῦ θὰ ἀνακαλυφθῇ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου θὰ ἦναι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

-γνωστό! τώρα εἶνε ἄγνωστο! καὶ ἀκόμα ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς τώρα ποῦ εἶνε θεωρία εἶνε αἰτία ταραχῶν εἰς τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς εἰς τοὺς εὐσάρκους πλουσίους καὶ τοὺς παστρικοὺς καὶ ἀνωνύμους πουριτανοὺς καὶ ἀντιφάσκοντας καὶ προσέτι ὅτι ὁ ἀτμὸς συνέπεσε ἕνα καιρὸ μὲ τὴν γέννησιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ φὰπ τὸν ἐχαιρετίσαμε τοῦ εἴπαμε καλῶς τὰ παιδιά! τί κάνεις ἀτμὲ, τί μαντάτα πῶς τὰ κατάφερες κ' ἐβγῆκες μέσα ἀπὸ τὴν δόλια καράφλα τοῦ Πουριτανοῦ! ποῦ αὐτὸς συνειθάει καὶ βγάνει τοὺς πρίμους ἀτμοὺς μόνον ὅταν εἶνε ἐκλογαὶ προσπαθῶν διὰ τῶν ἀτμῶν τούτων νὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν πείθων τοὺς πολίτας ὅτι μία κουμποῦρα στὰ χέρια καθενὸς θὰ μᾶς κάμῃ νὰ φωνάξωμεν « οὐ παντὸς ἐκπλεῖν ἐξ ἐκλογῶν καὶ φόνων ».

Ἀντιφ.— Θαυμάσια τᾶπες παπαροῦνα μου, καὶ τί ἄλλο τοὐλές;

Πουρ. Πῶς ὅποιος γυρεύει νὰ γλύψῃ τὰ κόκαλα ποῦ ἔγλυψαν μερικοὶ ἐδῶ σ' Ἀργοστόλι τὸν καιρὸ ποῦ ἔκαναν τοὺς *Δημοκράτας* καὶ τοὺς Σοσιαλιστὰς, τοῦ μένουν σάλια μόνον τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὰ μοῦτρα ὅσων ἠρνήθησαν τὰς ἀρχάς των κοπτόμενοι ἤδη ὑπὲρ τοῦ καθεστῶτος διὰ μίαν Δραγισέβειον ζημίαν! . . . Καὶ σὺ τοῦ τὰ κοπανίζεις; ἔ;

Ἀντιφ.— Μωρὲ τρεῖς φορὲς ἂν διαβάσῃ ἐκεῖνα ποῦ τοῦ γράφω πάει στὸ Δρομοκαΐτιον, ξέρεις τί τοῦ λέω; τοῦ λέω πῶς εἶνε χωρὶς αἰδῶ! βρὲ ἀκοῦς τὸν ἴνφαμε νὰ πάῃ νὰ γράψῃ καὶ τὴν παράγραφο τοῦ Εὐαγγελίου ποῦ λέει πῶς « ὁ κακολογῶν πατέρα κτλ. » ἐνῷ ἐμεῖς ἐγράψαμε πῶς δὲν τὸ λέει, ἄμ δὲ σοῦπα ἐγὼ στὸ προηγούμενο φύλλο πῶς θὰ τοῦ πῶ πῶς εἶνε κίβδηλο τὸ Εὐαγγέλιο;

Πουρ.— τοῦ τὸ γράφεις λοιπὸν ἔ; καὶ τοῦ γράφεις ἀκόμα καὶ γιὰ τὰς *παραχαράξεις* καὶ γιὰ τὰς *καλπονοθεύσεις* τὰς ὁποίας ἔκαμε εἰς βάρος τοῦ . . Χάρτμαν τοῦ Ρασεπὲν κτλ. ἔ!

Ἀντιφ.— Ναὶ! καὶ ὅτι ὁ Καθηγητὴς, ὁ Διδάσκαλος, ὁ Ἰατρὸς δὲν εἶνε ἐργάτης πνευματικὸς καὶ ἐξ ἴσου ὠφέλιμος ὅταν ἐννοεῖται ἐργάζεται πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν καὶ διὰ τὴν ἀνθρώπινον πρόοδον, γιατὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ἕνα βράδυ ἔτσι ἔλεγε, ὅτι πάντες καὶ οἱ *ἐπιστήμονες* καὶ οἱ *ἔμποροι* καὶ οἱ *χειρόνακτες* ἐξίσου ἐργάται ἠδύναντο νὰ ὀνομάζωνται καὶ νὰ εἶναι ἐὰν πάντες οὗτοι εἰργάζοντο ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀλληλοβοηθείᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καλλιτερεύσεως τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ζῶσιν αἱ κοινωνίαι.

Πουρ.— Α! μὰ αὐτὸ εἶνε *οὐτοπία*!

Ἀντιφ.— Στάσου, τοῦ λέω ἀκόμα ὅτι ἐνῷ ἐπροχθὲς ἔλεγε ἔτσι, σήμερα ὅσους ἐκ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν πλουσίων βλέπει νὰ ἐργάζωνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον καὶ διὰ τὴν φύλαξιν καὶ ἐπαύξησιν τοῦ χρυσοῦ μὴ πονοῦντες καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν πενίαν, τὴν δυστυχίαν καὶ τὰ δάκρυα τῶν ὁμοίων των, τοὺς ὀνομάζει *σκληροὺς* καὶ *κλέπτας*!

Πουρ.— Μωρ' ἔτσι τοῦ τὰ λὲς στὴ ζωή σου;

Ἀντιφ.— Καὶ ἀκόμα ἕνα σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ὅτι ὅποιος εἶνε συσιαλιστὴς ἀρνεῖται τὴν Πατρίδα του πρὶν γίνῃ ὁ Σοσιαλισμὸς καὶ πρῶτα πρῶτα σκοτώνει τὸν πατέρα του καὶ τὴν μάνα του καὶ ἐμεῖς ἔγνοια σου ἂν ἔχῃ τῆς 500 τὸν βγάνουμε ἔξω-ω! ἐκτὸς ἂν ἔλθῃ αὐτὸς ὁ Διάβολος καὶ φωνάζει, *ἰσόβια*! ὄχι *φάμφλα τραμποῦκοι* ὄχι ὅ . . .

Πουρ.— Μωρὲ μὲ πέθανες σῶπα μὴ μοῦ τὸ θυμᾶς! τὸν ἀνίερο τὸν ἀνόσιο ἂν μποροῦσα ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὸν ἔπνιγα, ἔτσι; νὰ χάσῃς μέσα ἀπὸ τὰ χέρια Σου τόσα λεφτὰ ἔ; ὢ κατηραμένε Σοσιαλιστά!

Ἀντιφ.— λοιπὸν ὕστερα ὁ Σοσιαλιστὴς πάει καὶ γίνεται Τοῦρκος καὶ ὅταν γίνῃ πόλεμος ἔρχεται κατὰ τῆς Πατρίδος του, αὐτὰ τοῦ λέω διότι αὐτοὶ οἱ Σοσιαλισταὶ δὲν τὰ ξέρουν αὐτὰ, αὐτοὶ λένε ὅτι ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐργάζηται διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ παγκοσμίου καθεστῶτος ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκλείψουν τὰ ὅρια τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ ἀλληλοεθνεῖς σπαραγμοὶ γινομένης τῆς ἀνθρωπότητος μιᾶς πατρίδος ἀδελφῶν ἀγαπωμένων, ἀλλὰ συγχρόνως λένε ὅτι ἂν ἡ πατρίς των ἕως ποῦ νὰ γίνῃ ὁ Σοσιαλισμὸς αὐξήσῃ καὶ προοδεύσῃ καὶ συμβάλλῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Παγκόσμιον πρόοδον, ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε οὔτε ἁμαρτία οὔτε ἔγκλημα καὶ ὅτι συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὴν Πρόοδον!

Πουρ. !— Μπράβο, ὦ Ἀντιφάσκων, καὶ οἱ δύο τοῦ τὰ λέμε μὲ γνῶσιν καὶ μὲ φρόνησιν καὶ μὴ ἀμφιβάλεις ὅτι ἂν ἐλέγαμεν τὸ *ἐπώνυμόν* μας ὅπερ ἡ κατηραμένη κοινωνία μᾶς ὑστέρησε τότε οἱ συμπολῖται θὰ εἴρχοντο ἀθρόοι νὰ μᾶς συγχαροῦν καὶ νὰ μᾶς θέσουν διευθυντὰς τοῦ «Ἀναγνωστηρίου» ἐκ τοῦ ὁποίου τὰς εἰς 1200 δραχ. εἰσπράξεις του θὰ ἐπέρναμε μηνιαίως ἡμεῖς ἀντὶ νὰ τὰς τρώγῃ ἀμερίμνως αὐτὸς ὁ ἀπαίσιος Λαοπλᾶνος.

Ἀντιφ.— Στὸ ἄλλο φύλλο νὰ τὰ ποῦμε λοιπὸν, νὰ εἴπωμεν φανερὰ πῶς μᾶς ἐπωνομάζουν *Ροβεσπιέρους* τῆς συναλλαγῆς καὶ τῶν ἐκλογῶν, Καβαλλιέρους τῆς κατεργαριᾶς καὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῶν. . . . . κ.τ.λ.

Πουρ.— Θὰ τὰ ποῦμε ἕνα ἕνα καὶ μὲ τὰς ἐποχάς των καὶ μὲ καθαρὰ καὶ ζωηρὰ χρώματα. Καὶ τότε ἐλπίζω πῶς ἂν δὲν μᾶς χαρίσουν τὸ Ἀναγνωστήριο θὰ μᾶς χαρίσουν τοὺς ἀντιχείρας των ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δείκτου καὶ τοῦ μεσαίου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΙΣΤΑΣ.

Ὅσοι θέλετε νὰ αἰσθάνεσθε δροσιὰ καὶ ἀπόλαυσιν εἰς τὸ καπνίζιν, σᾶς συνιστῶμεν τὸ Καπνωπολεῖον μας Γεωργίου Κουρούκλη παραπλεύρως τῆς Αὐτικῆς Ἐκκλησίας τὸ ὁποῖον προμηθεύεται τὰ σπανιώτερα καπνὰ καὶ σιγαρέτα Θεσαλίας ὡς καὶ τοῦ κ. Δημητρίου [illegible] Ἀθηνῶν.

Ἐπισκεφθῆτε ἅπαξ καὶ ἀρκεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ